

Unió de Religiosos de Catalunya

Barcelona, 8 de maig de 2014

ANY VII. núm.

259

URC: trobada memorable de la vida consagrada a Catalunya

Unió de Religiosos de Catalunya

TROBADA DE LA VIDA CONSAGRADA de CATALUNYA
amb fra José Rodríguez Carballo, OFM,
arquebisbe i secretari de la CIVCSVA

2 i 3 de maig de 2014

Fra José Rodríguez Carballo, ofm, arquebisbe i secretari de la Congregació per als Instituts de Vida Consagrada i Societats de Vida Apostòlica (CIVCSVA) ha vingut a casa nostra.

El dia 2 de maig, divendres, a la Sala Claret, ha celebrat un llarg co-loqui de dues hores amb 80 superiores i superiors majors, abats, abadesses, priors, priotes i delegats permanents. El qüestionari fou elaborat en la darrera assemblea general de l'URC, enriquit posteriorment amb noves preguntes. Ha seguit fil per randa els principals temes sense defugir-ne cap. S'hi ha fet present el bisbe de Vic, Mons. Romà Casanova, enllaç de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET) amb els religiosos.

La indefugible visita a la Sagrada Família ha tingut lloc a la tarda de divendres. El cardenal Lluís Martínez Sistach ha estat l'amfitrió i ha acompanyat el grup, integrat per la Fra José R. Carballo, la Junta Directiva i el Provincial dels Franciscans, Fra Josep Gendrau.

Un total de 400 religioses i religiosos han participat en la macrotrobada al col·legi del Sagrat Cor de Sarrià, que ha palesat una hospitalitat oberta i generosa. El dia 3 de maig,

dissabte, aquest centre magnífic, ha estat l'escenari on s'ha celebrat l'Eucaristia. Posteriorment, després d'un refrigeri, una conferència-col·loqui de dues hores de durada ha permès conèixer la el pensament de Fra Rodríguez Carballo sobre l'actualitat de la vida religiosa.

El P. Màxim Muñoz, com a president de l'URC, ha presentat el primer número de la nova col·lecció «URC», fruit de la col·laboració entre l'Editorial Claret i la Unió de Religiosos de Catalunya, i que ha lliurat al secretari de la CIVCSVA.

Es reprèn d'aquesta manera una antiga relació que ja es mantenia en l'anomenada col·lecció CEVRE. S'aniran publicant diversos documents, testimonis i materials que ajudin els religiosos i religioses a viure els apassionants reptes que l'Esperit ens proposa en els temps que vivim, començant per l'Any de la Vida Consagrada. Aquestes publicacions estan obertes a les comunitats cristianes que vulguin compartir les reflexions i documents que s'hi continguin.

Menció especial mereix la vida contemplativa, tan entranyablement integrada a la l'URC, que s'ha fet molt present en aquestes dues jornades. Una joia per a tothom. Agraïments especials als Missioners del Cor de Maria i a la Societat del Sagrat Cor per posar les seves instal·lacions generosament al servei de les religioses i religiosos de Catalunya, així com l'Orde de Frares Menors per les facilitats que han atorgat a l'organització i a la logística.

El diumenge 11 de maig probablement "La Vanguardia" publicarà una entrevista que la periodista MPaz López ha realitzat a fra José Rodríguez Carballo. Catalunya Cristiana, sempre atenta al batec de la vida religiosa a Catalunya, també en farà una crònica. Catalunya religió, una altra gran iniciativa difusora de la vida religiosa, no ha faltat a la cita i ha posat on line la notícia. L'arquebisbat de Barcelona ha recollit imatges i vídeos curts sobre aquest esdeveniment. Aquest número de l'Horeb inclou la referència per descarregar l'àudio de l'homilia de la missa i de la conferència – col·loqui posterior.

PROGRAMA DE LA VISITA A L'URC DE FRA. JOSEP RODRÍGUEZ CARBALLO, OFM, ARQUEBISBE I SECRETARI DE LA CIVCSVA (Congregació per als Instituts de Vida Consagrada i Societats de Vida Apostòlica)

Primer moment 2 de maig	Col·loqui de Fra José Rodríguez Carballo, ofm, amb les superiores i els superiors majors
Data	2 de maig de 2014, divendres
Hora	11.30 – 13.30
Lloc	Sala Claret Claret c/ St Antoni M. Claret 45 - xamfrà c/ Nàpols – Barcelona Metro: L4 (groga) Plaça Joanic Bus: 20, 39, 45, 47 i H-8
Destinatari	Superiores i superiors generals, superiores i superiors provincials, abadesses i priores, delegades i delegats, vicaris i delegats episcopals de Vida Consagrada

**COL-LOQUI AMB FRA JOSÉ RODRÍGUEZ CARBALLO, OFM
AMB ELS SUPERIORS MAJORS DE CATALUNYA
Barcelona, 2 de maig de 2014**

Nota inicial

Se entregó con antelación a Fra José Rodríguez Carballo una lista de preguntas, surgida especialmente a partir de dos momentos de consulta. El primero, con motivo de la Asamblea general de la URC (Unió de Religiosos de Catalunya), celebrada en Barcelona el 12 de marzo, se pidió a los asistentes que formularan preguntas de su interés para enviárselas con motivo del coloquio. El segundo, se abrió un tiempo extra de consulta a partir de la cual las superiores o superiores mayores pudieron mandar nuevas cuestiones. La Junta Directiva las situó en apartados, pero queriendo respetar al máximo su redactado para favorecer una mejor comprensión de las inquietudes de las personas que las han formulado. Probablemente, en próximas semanas, recibiremos el texto oficial de las intervenciones que será publicado para su difusión.

Horeb selecciona algunes de les anotacions sobre la intervenció de fra José Rodríguez Carballo referent a alguns dels temes tractats d'interès general. Els punts que requereixen una major precisió han quedat exclosos d'aquesta relació. Elaboració a càrrec de la germana Rosa Masferrer, religiosa de Sant Josep de Girona, provincial i membre de la Junta Directiva.

Tres convicciones

1ª. La vida consagrada sólo tiene sentido desde el descubrimiento de la persona de Jesús como el centro de la vida del consagrado.

2ª. La vida consagrada a lo largo de la historia ha tenido muchos modos y formas diversas. Algunas ya han desaparecido. Tenemos que estar preparados porque algunas formas y muchos modos de vivir la vida consagrada desaparecerá. Y por ello no hay que escandalizarse.

Aparecerán nuevas formas y deberemos acogerlas. Nuevas formas sí, pero el discernimiento por parte de quien debe "discernir los carismas", es imprescindible para ver si hay carisma o no, o por el contrario, si responde más a conveniencias.

3ª. Estamos viviendo un momento de crisis. Es decir, un momento decisivo donde se deben tomar decisiones. Os animo a reconocer las crisis siempre en sentido positivo. Del tipo de decisiones que tomemos hoy, dependerá el futuro.

La vida religiosa en general

- *En estos momentos de la Iglesia, ¿qué se espera de la vida consagrada?*
 - ✓ Lo que se espera de nosotros es que seamos *profetas*. La profecía no es negociable. O somos profetas o no somos vida consagrada. ¿Qué comporta ser

profeta? Pues *anunciar y denunciar*. Se denuncia en la medida que se anuncia. ¿cómo se anuncia? Desde el estilo y forma de vida.

- ✓ Se espera que *vayamos contracorriente*. Hay que discernir bien como nos indica VC 73. Discernir lo que viene de Dios y lo contrario.

- ✓ Se espera que *salgamos a la periferia de la pobreza y también del pensamiento*. Salir a esta periferia del pensamiento exigen de nosotros una gran preparación intelectual y cultural. Se nos pide ser pobre pero no ignorantes. Debemos ser alternativo de pensamiento para el mundo de hoy.
- ✓ Se espera *una nueva visibilidad*. Hasta ahora, esa visibilidad se fundamentaba en las obras, en las estructuras. Hoy se pide otro tipo de visibilidad que pasa por la *minoridad* (ver homilía de Benedicto XVI del 2 de febrero de 2013) La visibilidad del fermento de la levadura. Ello pasa por una identidad renovada. Ésta no se define nunca por la negación del otro sino en relación con el otro. Una identidad siempre dinámica. Sin confundir fidelidad con estabilidad. Y hay que comprender esta identidad de la vida consagrada dentro de la pluralidad de la Iglesia.

La vida religiosa en Europa

- *¿Cómo ve el presente y el futuro de la VR en Europa?*

✓ Primeramente tendríamos que preguntar de qué Europa hablamos. No identifiquemos Europa a lo que conocemos. Es más amplia. Si vemos el despertar de Europa del Este podríamos decir que la vida

consagrada en Europa no está tan mal. La fidelidad no se mide por el número de vocaciones. (Aquí nos anima a una apuesta firme de PJV enmarcada en la Pastoral Juvenil)

- ✓ Cunde el desencanto. Hay que reencantarse. Y sólo será posible si nace de la pasión por Cristo.

Año 2015 dedicado a la Vida Consagrada

- Expuso de forma sintética los objetivos (ya conocidos por todos)
- Explicó el programa de algunas iniciativas desde Roma para este año
- Indicó el inicio del año (primer domingo de adviento de 2014) y el cierre (2 de febrero de 2016)
- Indicó que próximamente se publicaría el programa. Y anima que a nivel de las congregaciones y distintas "CONFER", Delegaciones episcopales de vida consagrada... se promuevan acciones. De modo que si unimos todas las fuerzas podemos enriquecernos mucho, mutuamente.

Altres temes dels que va parlar fan referència a la vida religiosa e Església diocesana, a la vida religiosa femenina de clausura, a quins són els problemes (o preocupacions) que veu en la vida consagrada actual, a les reestructuracions que s'estan plantejant els Instituts...

Visita a la Sagrada Família

Membres de la Junta Directiva de l'URC amb Fra José Rodríguez Carballo

Segon moment 3 de maig	Trobada amb la vida consagrada Eucaristia i conferència-col·loqui
Data	3 de maig de 2014, dissabte
Hora	10.00 Eucaristia 11.00 – 13.00 Conferència – col·loqui
Lloc	Carrer Sagrat Cor, 25 – 08034 Barcelona Ferrocarriils catalans: Parada Reina Elisenda i Parada Sarrià-Via Augusta Bus: V7 (Parada Via Augusta), 22 (Parada Plaça Sarrià), 66 (Parada Major de Sarrià- Ramón Miquel i Planas) i V3 (Parada Av. J.V. Foix-Ramón Miquel i Planas)
Destinatari	Les persones consagrades interessades. Aquesta trobada esdevé una gran oportunitat de pregària i reflexió sobre la vida consagrada a casa nostra. Per això, s'anima a participar-hi amb joia i massivament.

Anotacions sobre les dues intervencions: homília i conferència

Anotacions facilitades per la germana Pilar Adín, Sagrada Família d'Urgell

HOMILIA DE FRA JOSÉ RODRÍGUEZ CARBALLO, arquebisbe i secretari de la CIVCSVA (Comissió per als Instituts de Vida Consagrada i Societats de Vida Apostòlica)

Tres paraules claus:

1. **Romandre fidels:** posar Jesús en el centre de la nostra vida, no com una idea, sinó com una persona.
2. **Conèixer Crist:** per estimar-lo, perquè només estimant-lo el seguirem, assumint l'Evangeli com una forma de vida.
3. **Recordar les paraules que vam pronunciar un dia:** quan vam dir "Sí al Senyor".

Tres crides claus:

1. **Cridats a ser persones de fe:** la fe entesa no només com l'adhesió intel·lectual a unes veritats, sinó sobretot com l'adhesió del cor a una persona, Crist. La fe és seguiment, trobada amb la persona de Jesús que porta a una confiança absoluta, no exempta de preguntes.
2. **Cridats a manifestar la bellesa del seguiment de Crist en la vida fraterna:** la vida comunitària és la primera forma d'evangelització, convé que cultivem l'espiritualitat de comunió. Hem de ser homes i dones experts en humanitat.
3. **Cridats a ser dones i homes d'esperança:** des de la certesa en l'acompliment de les paraules del Senyor: "No tingueu por, jo sóc amb vosaltres". Una esperança que neix d'Aquell per al qual res no li és impossible. "Sé de qui m'he fiat". Un religiós sense esperança viu un purgatori pesat i fa que la vida dels altres també ho sigui.

CONFERÈNCIA DE FRA JOSÉ RODRÍGUEZ CARBALLO, arquebisbe i secretari de la CIVCSVA (Comissió per als Instituts de Vida Consagrada i Societats de Vida Apostòlica)

A) Tres pressupòsits de partida:

1. La vida consagrada **té sentit només des del descobriment de la persona de Crist** que m'ha seduït.
2. La vida consagrada **no morirà:** sí que desapareixeran certs Instituts o Congregacions.
3. A la vida consagrada **hi ha moltes llums i també llacunes.**

B) Estat de salut de la vida consagrada:

- a. Depèn dels ulls amb els quals es miri o bé dels prejudicis que es tinguin.
- b. La vida consagrada intenta obrir-se camí en una societat cada vegada més secularitzada i en una Església que en ocasions no la comprèn com allò que realment és.
- c. Hi ha tres qualificatius que usen alguns per a definir-la:

1. **Caos:**

- En un sentit negatiu, evoca desordre, confusió, por, desorientació.
- En un sentit positiu, es tracta d'allò que precedeix a la nova creació.
- El desert ens parla de prova, de naixement d'un nou poble, de crida a la conversió, el lloc i el triomf de la misericòrdia divina
- Ens trobem en una situació crítica que podem viure com a oportunitat i pròleg de quelcom nou

2. **Nit obscura:**

- Aquesta situació de crisi profunda és moment de poda i de purificació
- Es tracta d'una crisi de creixement que prepara l'ànima a la unió íntima amb Déu i es portadora de llum i d'amor

3. **Ocàs:**

- Evoca quelcom que arriba a la seva fi, que mor
- També suggereix el sorgiment de quelcom nou que s'acosta

Aquests tres qualificatius indiquen que estem vivim situacions delicades i dures, difícils, de molt sacrifici: caminem en el desert i això comporta a voltes mort. El camí pel desert és dur. Però també podem llegir aquest moment com el temps de Déu, el temps favorable, propici (Kairós).

És necessari adonar-nos del moment en què vivim. És el moment d'estar ben desperts. És el moment de caminar amb una fe adulta i sense fissures.

C) Actituds fonamentals per afrontar el moment present:

- d. Se'n destaquen dues: la "sinceració" i el discerniment.
- e. No tot va bé ni tot va malament.

1. "Sinceració":

- a. Hem d'assumir amb sinceritat la situació crítica de la vida consagrada. La fe ha de ser el criteri del nostre ser, segons l'encíclica Lumen Fidei.
- b. Hem d'anar més enllà de certes explicacions sobre el per què de la situació que vivim. No és suficient fer anàlisis. No ens podem quedar en els anàlisis.
- c. Hem de superar la temptació d'eludir les pròpies responsabilitats o d'autojustificar-nos.
- d. No ens hem d'aturar en mers exercicis de supervivència individual o institucionals.
- e. Hem d'aprendre decisions valentes, radicals, que toquin fons.

2. Discerniment:

- a. Vol dir garbellar, separar. Distingir el que ve de Déu i el que li és contrari.
- b. En llenguatge ignasià, es tracta de buscar el que més agrada el Pare.
- c. No es tracta d'escollir entre el bé i el mal, sinó de triar entre el que és bo i el que el millor.
- d. No és només qüestió d'anàlisi, sinó de transformació de la vida espiritual
- e. Una bona definició seria aquesta: obertura incondicional a la voluntat del Pare.
- f. Seqüència de verbs:
VEURE – CONÈIXER – CREURE – SEGUIR
- g. Aquest discerniment s'ha de fer a la llum de tres fidelitats:
 - Fidelitat a Crist, Evangeli del Pare: discerniment a la llum de la Paraula de Déu.
 - Fidelitat al propi carisma, fidelitat creativa, la qual cosa no significa fer arqueologia o refugiar-se en l'immobilisme.
 - Fidelitat als signes dels temps: fars de llum que ens indiquen el camí a seguir. Tenir-los en compte ens impedeixen instal·lar-nos.

D) Què faria avui la meva fundadora, el meu fundador?

Vivim un moment per a conrear les arrels, el que és essencial, el retorn a l'Evangelí. Vivim un moment per a la refundació, que no per a la refundició. La refundació s'entén com un camí per a trobar-nos amb el que és essencial i per a donar respostes als problemes del món d'avui.

Per això és essencial enfortir tres dels pilars fonamentals de la vida consagrada: la identitat, la vida fraterna i la missió.

1. **Identitat:** s'ha de repensar en relació a la pluralitat de vocacions en l'Església i en relació amb d'altres realitats carismàtiques. Hi ha una crisi d'identitat personal i institucional. Antídots: formació sòlida, discernir les vocacions i evitar que la vida consagrada sigui un refugi.
2. **Vida fraterna:** ha de ser ben humana.
3. **Missió:** cridats a anar a les fronteres, a les perifèries. Ens hem de preguntar què fem, com ho fem i on som.

E) Any de la Vida Consagrada

- Objectius:
 1. Recordar amb gratitud el passat
 2. Viure amb passió el present
 3. Obrir-nos amb confiança al futur (NMI, 1)
- Període: des del primer diumenge d'Advent de 2014 fins el 2 de febrer de 2016

Els àudios de les dues intervencions del dissabte, 3 de maig, es poden descarregar de wetransfer. Recordem que estan disponibles fins el 14 de maig. Caduca l'enllaç.

Archivos (30 MB total)

Carballo 2014.05.03 Homilia.WMA i Carballo 2014.05.03 Conferència.WMA

[Enlace de descarga](#)

Rodríguez Carballo
“És el moment propici per a la refundació de la vida consagrada”

(Jordi Llisterra –CR– 4/05/2014) És moment de “caos, nit obscura i ocàs” per la vida religiosa, que veu caure el nombre d’efectius i vocacions, sobretot a Europa. Però “és una situació crítica que també és una oportunitat de pròleg d’alguna cosa nova”. És el missatge que ha deixat aquest cap de setmana a Barcelona el secretari de la Congregació per a la Vida Consagrada, el franciscà **José Rodríguez Carballo**, número dos des de fa un any d’aquest organisme vaticà encarregat de la vida religiosa.

La seva idea és que aquest “hivern no ens hauria d’espantar” perquè és l’època en la que “es nodreixen les arrels”. I “el cultiu de les arrels és tornar a l’Evangeli, com ens recorda i ens matxaca el papa **Francesc**”. Per això, estem en “el moment propici per a la refundació de la vida consagrada”.

Rodríguez Carballo, junt amb el prefecte **João Bráz de Aviz**, representa la nova sintonia del Vaticà amb la vida religiosa. S’ha visualitzat en la trobada d’aquest dissabte amb els religiosos de Catalunya al Col·legi del Sagrat Cor de Sarrià. La sala prevista per la conferència es va quedar petita i es va haver de traslladar l’acte a l’església de recinte escolar amb capacitat per 500 persones.

Sintonia no vol dir condescendència, perquè Rodríguez Carballo no va escatimar crítiques ni realisme davant la situació de la vida religiosa. És un arquebisbe dels que vesteix amb camisa clara i té les idees clares. “En la vida religiosa hi ha moltes llums, encara que alguns no les vulguin veure. Però tampoc ens ha d’espantar reconèixer les llacunes”, ha dit. I va plantejar que no “tampoc cal traumatitzar-se si alguns instituts de vida religiosa han de morir. L’important és que no desaparegui la vida consagrada. No cal dramatitzar”.

I, perquè sigui possible “en moments així només es pot estar ben equipats, revestits del Crist”. “No és el número el que salvarà la vida religiosa, és la caritat evangèlica”, una preocupació amb la qual segons Rodríguez Carballo també sintonitza plenament el papa Francesc.

També es tracta de reaccionar, de donar passos concrets, i de “fugir de la temptació de buscar sempre el culpable a fora”. Per això és necessari “no entretenir-se en exercicis de supervivència institucional o personal” i “tampoc encobrir-nos en un activisme desenfrenat o un misticisme desencarnat que no està ni al cel ni a la terra”.

Per això, el secretari per la Vida Consagrada va demanar “decisiones oportunes, discernides, però radicals”. Perquè “la primera fidelitat de la vida consagrada és a l’Evangeli, no al carisma”. “Menys Francesc, Ignasi, Antoni Maria... i més Jesús”.

El Vaticà II, no negociable

José Rodríguez Carballo va situar com un altre punt important de la vida religiosa la fidelitat al Vaticà II: “Per als consagrats el Concili és un punt que no es pot negociar”. I va afirmar que els qui busquen en les reformes del Vaticà II tots els mals de la vida religiosa “neguen la presència de l’Esperit Sant en l’Església”.

Va explicar que a la Congregació per a la Vida Consagrada estan “especialment preocupats” per aquest tema: “estem veient veritables desviacions”. Sobretot perquè “no pocs instituts donen una formació no només pre-conciliar, sinó anti-conciliar. Això no és admissible, és situar-se fora de la història. És una cosa que ens preocupa molt en la Congregació”.

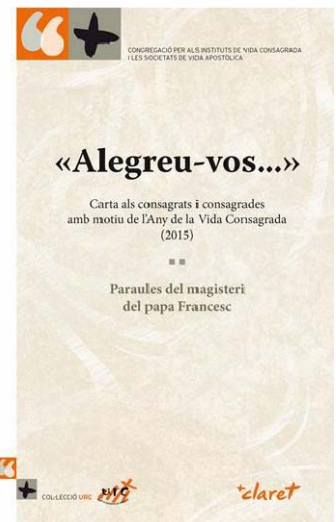
Finalment, en el torn de preguntes va remarcar, el paper de la dona dins de l’Església i va lamentar que encara falti “una teologia de la dona, feta per dones”. D’altra banda, va explicar el que planteja sempre a les visites “ad limina” que reben a la Congregació quan els bisbes

plantegen problemes al voltant de la vida religiosa: “sempre els pregunto: ‘Què seria la seva església local sense els religiosos?’”

Alhora, “per respecte”, va declinar qualsevol tema referent a la successió episcopal de Barcelona.

L'acte va ser organitzat per la Unió de Religiosos de Catalunya. En la sessió del dissabte, oberta a tots els religiosos i religioses de Catalunya, el president de la URC va presentar el secretari de la Congregació per a la Vida Consagrada. **Màxim Muñoz** va remarcar que la seva elecció fa un any “representa un reconeixement del papa Francesc” als religiosos, ja que el papa es va fixar per un càrrec de confiança al qui fins aleshores havia estat escollit president dels superiors majors de les diverses ordes religioses mundials.

En l'acte també es va presentar la nova etapa de la col·lecció que publica conjuntament l'Editorial Claret i la URC amb documents vinculats a la vida religiosa. El primer text d'aquesta nova etapa és precisament el document de la Congregació per a la Vida Consagrada que convoca l'Any dedicat a la vida religiosa que se celebrarà el 2015.

Rodríguez Carballo va estar dos dies a Barcelona i el divendres va tenir una reunió de treball amb els responsables de les ordes religioses presents a Catalunya.

Vegeu a www.catalunyareligio.cat: <http://www.catalunyareligio.cat/articles/56799>

Ordenació de prevere del frare franciscà Fra Carles Fuentes Gómez OFM

El diumenge, dia 4 de maig del 2014, el Sr. Bisbe de la Diòcesi de Terrassa, Mons. Josep Àngel Saiz Menesses, va ordenar de sacerdot, a Fra Carles Fuentes Gómez, frare franciscà, a l'església del Convent Parròquia - Col.legi de Sant Francesc d'Assis de Sabadell.

Varen concelebrar el Ministre Provincial dels Franciscans de la Província de Sant Salvador d'Horta de Catalunya, Fra Josep Gendrau i Valls ofm, Fra Josep Ribalta i Jovell, rector de la Parròquia de Sant Francesc d'Assis el Vicari General del Bisbat, amb uns vint sacerdots i diaques del presbiteri secular i regular.

Als primers bancs, de l'església conventual, hi havia la seva mare, acompanyada de la seva germana i cunyat que visqueren amb emoció tota la cerimònia

A la celebració hi havia més de cinc-centes persones: Membres de l'Orde franciscà Seglar, claustre de professors del col.legi Sant Francesc d'Assis i persones del món de la política, alguns artistes i dels mitjans de comunicació, que participen en les tertúlies, presentades per televisió i coordinades per el nou sacerdot franciscà, Fra Carles Fuentes.

El bisbe, Josep Àngel, en la seva Homilia després de comentar l'evangeli del tercer diumenge de Pasqua, que parla de la manifestació de Jesús ressuscitat als deixebles d'Emaús, va animar al nou sacerdot a anunciar l'evangeli, a fer conèixer o a manifestar Jesús a la nostra societat actual, amb nou ardor. Enhorabona.

Vocaciones, testimonio de la verdad

MENSAJE DEL SANTO PADRE FRANCISCO PARA LA 51 JORNADA MUNDIAL DE ORACIÓN POR LAS VOCACIONES

11 DE MAYO DE 2014 – IV DOMINGO DE PASCUA

Tema: Vocaciones, testimonio de la verdad

Queridos hermanos y hermanas:

1. El Evangelio relata que «Jesús recorría todas las ciudades y aldeas... Al ver a las muchedumbres, se compadecía de ellas, porque estaban extenuadas y abandonadas “como ovejas que no tienen pastor”. Entonces dice a sus discípulos: “La mies es abundante, pero los trabajadores son pocos; rogad, pues, al Señor de la mies que mande trabajadores a su mies”» (Mt 9,35-38). Estas palabras nos sorprenden, porque todos sabemos que primero es necesario arar, sembrar y cultivar para poder luego, a su debido tiempo, cosechar una mies abundante. Jesús, en cambio, afirma que «la mies es abundante». ¿Pero quién ha trabajado para que el resultado fuese así? La respuesta es una sola: Dios. Evidentemente el campo del cual habla Jesús es la humanidad, somos nosotros. Y la acción eficaz que es causa del «mucho fruto» es la gracia de Dios, la comunión con él (cf. Jn 15,5). Por tanto, la oración que Jesús pide a la Iglesia se refiere a la petición de incrementar el número de quienes están al servicio de su Reino. San Pablo, que fue uno de estos «colaboradores de

Dios», se prodigó incansablemente por la causa del Evangelio y de la Iglesia. Con la conciencia de quien ha experimentado personalmente hasta qué punto es inescrutable la

JORNADA MUNDIAL DE PREGÀRIA PER LES VOCACIONS 2014

Senyor, avui, con en tot temps, tu no pares de dir-nos: “Sortiu, sense por, per servir”.

Els batejats, responents a la seva vocació, manifesten la iniciativa de Déu.

Aquells que donen un pas en resposta a aquest Amor primer descobreixen que tu els esperes amb els braços oberts.

Senyor, acompanya i anima la vida fraterna i litúrgica de les comunitats cristianes.

Que ella encengui en cadascun, especialment en els meus joves, el desig de discernir la seva modalitat de vocació per posar-se plenament al servei de Déu i de l'evangelització.

Senyor, dóna llum i fortifica a aquells que tu crides a consagrar plenament la seva vida en el camí del matrimoni, del presbiterat i de la vida consagrada.
Amén.

voluntad salvífica de Dios, y que la iniciativa de la gracia es el origen de toda vocación, el Apóstol recuerda a los cristianos de Corinto: «Vosotros sois campo de Dios» (1 Co 3,9). Así, primero nace dentro de nuestro corazón el asombro por una mies abundante que sólo Dios puede dar; luego, la gratitud por un amor que siempre nos precede; por último, la adoración por la obra que él ha hecho y que requiere nuestro libre compromiso de actuar con él y por él.2. Muchas veces hemos rezado con las palabras del salmista: «Él nos hizo y somos suyos, su pueblo y ovejas de su rebaño» (Sal 100,3); o también: «El Señor se escogió a Jacob, a Israel en posesión suya» (Sal 135,4). Pues bien, nosotros somos «propiedad» de Dios no en el sentido de la posesión que hace esclavos, sino de un vínculo fuerte que nos une a Dios y entre nosotros, según un pacto de alianza que permanece eternamente «porque su amor es para siempre» (cf. Sal 136). En el relato de la vocación del profeta Jeremías, por ejemplo, Dios recuerda que él vela continuamente sobre cada uno para que se cumpla su Palabra en nosotros. La imagen elegida es la rama de almendro, el primero en

florecer, anunciando el renacer de la vida en primavera (cf. Jr 1,11-12). Todo procede de él y es don suyo: el mundo, la vida, la muerte, el presente, el futuro, pero ¿asegura el Apóstol? «vosotros sois de Cristo y Cristo de Dios» (1 Co 3,23). He aquí explicado el modo de pertenecer a Dios: a través de la relación única y personal con Jesús, que nos confirió el Bautismo desde el inicio de nuestro nacimiento a la vida nueva. Es Cristo, por lo tanto, quien continuamente nos interpela con su Palabra para que confiemos en él, amándole «con todo el corazón, con todo el entendimiento y con todo el ser» (Mc 12,33). Por eso, toda vocación, no obstante la pluralidad de los caminos, requiere siempre un éxodo de sí mismos para centrar la propia existencia en Cristo y en su Evangelio. Tanto en la vida conyugal, como en las formas de consagración religiosa y en la vida sacerdotal, es necesario superar los modos de pensar y de actuar no concordes con la voluntad de Dios. Es

un «éxodo que nos conduce a un camino de adoración al Señor y de servicio a él en los hermanos y hermanas» (Discurso a la Unión internacional de superiores generales, 8 de mayo de 2013). Por eso, todos estamos llamados a adorar a Cristo en nuestro corazón (cf. 1 P 3,15) para dejarnos alcanzar por el impulso de la gracia que anida en la semilla de la Palabra, que debe crecer en nosotros y transformarse en servicio concreto al prójimo. No debemos tener miedo: Dios sigue con pasión y maestría la obra fruto de sus manos en cada etapa de la vida. Jamás nos abandona. Le interesa que se cumpla su proyecto en nosotros, pero quiere conseguirlo con nuestro asentimiento y nuestra colaboración.

3. También hoy Jesús vive y camina en nuestras realidades de la vida ordinaria para acercarse a todos, comenzando por los últimos, y curarnos de nuestros males y

enfermedades. Me dirijo ahora a aquellos que están bien dispuestos a ponerse a la escucha de la voz de Cristo que resuena en la Iglesia, para comprender cuál es la propia vocación. Os invito a escuchar y seguir a Jesús, a dejaros transformar interiormente por sus palabras que «son espíritu y vida» (Jn 6,63). María, Madre de Jesús y nuestra, nos repite también a nosotros: «Haced lo que él os diga» (Jn 2,5). Os hará bien participar con confianza en un camino comunitario que sepa despertar en vosotros y en torno a vosotros las mejores energías.

La vocación es un fruto que madura en el campo bien cultivado del amor recíproco que se hace servicio mutuo, en el contexto de una auténtica vida eclesial. Ninguna vocación nace por sí misma o vive por sí misma. La vocación surge del corazón de Dios y brota en la tierra buena del pueblo fiel, en la experiencia del amor fraterno. ¿Acaso no dijo Jesús: «En esto conocerán todos que sois discípulos míos: si os amáis unos a otros» (Jn 13,35)?

4. Queridos hermanos y hermanas, vivir este «*alto grado de la vida cristiana ordinaria*» (cf. Juan Pablo II, Carta ap. *Novo millennio ineunte*, 31), significa algunas veces ir a contracorriente, y comporta también encontrarse con obstáculos, fuera y dentro de nosotros. Jesús mismo nos advierte: La buena semilla de la Palabra de Dios a menudo es robada por el Maligno, bloqueada por las tribulaciones, ahogada por preocupaciones y seducciones mundanas (cf. Mt 13,19-22). Todas estas dificultades podrían desalentarnos, replegándonos por sendas aparentemente más cómodas. Pero la verdadera alegría de los llamados consiste en creer y experimentar que él, el Señor, es fiel, y con él podemos caminar, ser discípulos y testigos del amor de Dios, abrir el corazón a grandes ideales, a cosas grandes. «Los cristianos no hemos sido elegidos por el Señor para pequeñeces. Id siempre más allá, hacia las cosas grandes. Poned en juego vuestra vida por los grandes ideales» (*Homilía en la misa para los confirmandos*, 28 de abril de 2013). A vosotros obispos, sacerdotes, religiosos, comunidades y familias cristianas os pido que orientéis la pastoral vocacional en esta dirección, acompañando a los jóvenes por itinerarios de santidad que, al ser personales, «exigen una auténtica pedagogía de la santidad, capaz de adaptarse a los ritmos de cada persona. Esta pedagogía debe integrar las riquezas de la propuesta dirigida a todos con las formas tradicionales de ayuda personal y de grupo, y con las formas más recientes ofrecidas en las asociaciones y en los movimientos reconocidos por la Iglesia» (Juan Pablo II, Carta ap. *Novo millennio ineunte*, 31).

Dispongamos por tanto nuestro corazón a ser «terreno bueno» para escuchar, acoger y vivir la Palabra y dar así fruto. Cuanto más nos unamos a Jesús con la oración, la Sagrada Escritura, la Eucaristía, los Sacramentos celebrados y vividos en la Iglesia, con la fraternidad vivida, tanto más crecerá en nosotros la alegría de colaborar con Dios al servicio del Reino de misericordia y de verdad, de justicia y de paz. Y la cosecha será abundante y en la medida de la gracia que sabremos acoger con docilidad en nosotros. Con este deseo, y pidiéndoos que recéis por mí, imparto de corazón a todos la Bendición Apostólica.

Vaticano, 15 de Enero de 2014

Continuem la publicació d'una sèrie de deu capítols sobre actituds per ser feliç vivint l'Evangelí en nostre dia a dia, l'autora dels quals és Montserrat Viñas, l'abadesa del Monestir de Sant Benet de Montserrat. El requadre final amb *Orientacions per a la reflexió personal o per al diàleg en grup* així com amb Compromís personal ha estat elaborat per la secretaria de l'URC. L'objectiu és convertir aquests textos tan suggerents en motiu de reflexió personal, diàleg comunitari i compromís per a aquelles persones o comunitats que així ho decideixin.

El significat d'apoteagma: "Sentència breu, instructiva, especialment l'atribuïda a una persona il·lustre" (DIEC2) o "Dicho breve y sentencioso; dicho feliz, generalmente el que tiene celebridad por haberlo proferido o escrito algún hombre ilustre o por cualquier otro concepto" (RAE).

El respecte

(Jn 12, 3-7) *"Llavors Maria va prendre una lliura de perfum de nard autèntic i molt costós, unguí els peus de Jesús i els hi va eixugar amb els cabells. Tota la casa s'omplí de la fragància d'aquell perfum. Un dels seus deixebles, Judes Iscariot, el qui aviat el traïria, digué: - Per què no venien aquest perfum per tres-cents denaris i donaven els diners als pobres? Això ho va dir no perquè s'interessés pels pobres, sinó perquè era un lladre i, com que tenia la bossa dels diners, robava el que hi tiraven. Jesús digué: - Deixa-la! Ella ha guardat aquest perfum per al temps de la meua sepultura".*

Parlar de respecte, a primera vista sembla una cosa normal i evident. De petites ens van ensenyar a respectar a les persones grans, ja fossin familiars o no; però en una vida de relació a nivell de grup o parroquial, si bé tenim un respecte per els ancians, no resulta tan fàcil, ja que aquest respecte va més enllà de la cortesia, es tracte de respectar que l'altre sigui diferent independentment de l'edat i de vegades passa que no acceptem o desconfiem de la manera de vessar el perfum de la seva vida en coses que no entenem: estudis, grups de treball, encontres, afeccions... En canvi, Jesús respecta els sentiments de cada persona, hi sap donar tot el sentit profund que aquests tenen.

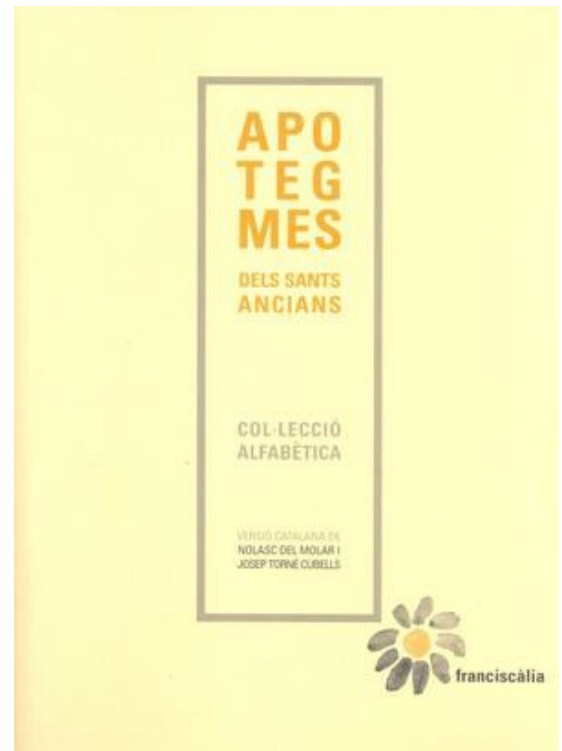

A la pràctica, el respecte a la persona diferent ens resulta difícil, ja que respectar vol dir no imposar la meua opinió, deixar que l'altre sigui tal com és. Una sociòloga afirmava: "Un grup, sols podrà esdevenir una comunitat cristiana, a partir del moment en què els seus

membres deixin de voler convèncer als altres de veure les coses com ells les veuen”. I això bé sabem que no és gens fàcil. La tendència és d'imposar els nostres punts de vista i, que malament ens sentim quan no ens els accepten...! El respecte és una actitud molt profunda davant el misteri de l'altra, davant de la seva grandesa interior, és una actitud indicadora de la nostra maduresa humana. Cada persona, quan parla, hem de pensar que té la seva raó, encara que ens sembli que el que diu és un disbarat. Pot ser un disbarat sols des d'un punt de vista; però no obstant, aquella mateixa cosa pot estar justificada i ser correcte des de l'altre punt de vista diferent. Per poder arribar a una relació harmònica, jo he de poder situar-me en el punt de vista de l'altre i a la vegada del meu. La consigna és de mantenir clara una autèntica interdependència interior, treballant la consciència d'un mateix en la vida de cada dia i a la vegada, interessar-se de veritat per l'altre, com a persona, en ella mateixa, sense comparar-la amb ningú, tal com és, com si cada encontre fos una nova aventura, un constant descobriment del seu misteri.

Apotegma 3

Un ancià deia: “Mai vaig voler fer el que creia que era útil per a mi i que pogués perjudicar als altres. Sempre he tingut l'esperança que el que ajudava al meu germà era també profitós per a mi”.

Orientacions per a la reflexió personal o per al diàleg en grup

1. Mantinc amb cada germà o germana una actitud de respecte tal ho explica aquest text?
2. Poso una etiqueta a cada germà o germana o m'obro el misteri de la seva persona?
3. Quines coses hauria de canviar en la meua vida comunitària per respectar els meus germans o germanes? Respectar no és deixar d'implicar-se. Respecto també els seus sentiments?

Compromís personal: “Cadascú intentarà posar en pràctica allò que l'Esperit li suggereixi a partir d'aquests ajuts”. Accepto las diferències? Sóc conscient de com em relaciono amb cada germà o germana? Evito les relacions i em tanco en mi mateix? La crítica a la despesa del perfum amaga una manca d'amor fratern? Què puc fer aquests propers dies per practicar el respecte?

Lluitar per la vida

Margarita Bofarull nomenada membre de la Pontifícia Acadèmia per a la Vida

La metgessa, professora de moral a la FTC i religiosa Margarita Bofarull, rscj, va ser nomenada el passat mes de desembre membre de la Pontifícia Acadèmia per a la Vida. Aquest dicasteri vaticà s'ocupa d'estudiar, informar i formar sobre els principals problemes de la biomedicina i el dret, relatius a la promoció i defensa de la vida; sobretot en la relació directa que aquests tenen amb la moral cristiana i les directrius del Magisteri de l'Església.

Quina serà la seva aportació?

Em sento compromesa a aportar humilment el que sóc i visc; la meva experiència, bagatge, coneixements, recerques. Com a teòloga moralista i com a metgessa sempre m'he sentit molt compromesa amb la defensa i la celebració de la vida, de tota vida. Déu m'ha concedit a través de la meva vocació de religiosa del Sagrat Cor la possibilitat de conèixer amb persones de diverses cultures, aquí i a Amèrica Llatina, de ser testimoni de la lluita per la vida de molts germans nostres, i això ha enriquit sempre la meva reflexió i estudi.

La meva feminitat també és una aportació.

Com l'ajuda la seva col·laboració amb l'Hospital de St. Joan de Déu?

M'ajuda a mantenir-me sensible i atenta a problemes de biomedicina que pateixen moltes persones i, per tant, la meva reflexió té molt en compte els patiments i les esperances dels nostres germans. No és una reflexió teòrica.

Què heu tractat en la primera sessió?

Aquest any hem tractat el tema de l'envelliment i la discapacitat. Hem reafirmat la dignitat intrínseca i inalienable de tots els éssers humans, independentment de la seva edat, salut o condició existencial. Així com la necessitat d'una solidaritat real.

Entrevista realitzada per Òscar Bardají i Martín pel Full Dominical del diumenge 4 de maig.

Jornada de Puertas Abiertas Virtual

El Campus Docent Joan de Déu dará respuesta a todas las dudas planteadas por futuros estudiantes del Grado de Enfermería en una Jornada de Puertas Abiertas Virtual programada para el próximo miércoles 7 de mayo de 2014 a las 19h.

Los estudios de Grado de Enfermería tienen como objetivo crear nuevas generaciones de profesionales con formación no sólo científica sino también humana capacitándolos para valorar, identificar y actuar ante las necesidades de salud y cuidados que las personas, familias y comunidad tienen en la vida y ante la muerte.

A estas alturas de curso muchos son los estudiantes de Bachillerato y CFGS que terminan este año su formación y que desean comenzar su itinerario formativo universitario. Por este motivo, el Campus Docent Sant Joan de Déu organiza su primera **Jornada de Puertas Abiertas Virtual que se celebrará el próximo 7 de mayo a las 19:00 horas.**

Durante esta sesión, **se presentará el Grado en Enfermería**, su plan de estudios, las diferentes salidas profesionales existentes en la actualidad y se contestará a todas aquellas dudas y preguntas que planteen los estudiantes virtualmente. En esta sesión, intervendrá la doctora Núria Roca Caparà, Secretaria Docente del Campus Docent Sant Joan de Déu, que se encargará de realizar la presentación del Campus y del grado en enfermería.

Inscripción e información

La organización ha habilitado el **teléfono de información gratuito 881 819 107** para todas aquellas personas interesadas en participar en la Jornada online de Puertas Abiertas. Para formalizar la inscripción hay que **enviar un correo electrónico a: eui@santjoandedeu.edu.es con su nombre, apellidos y teléfono de contacto.**

Fundació Escola Cristiana de Catalunya informa num. 511 5|05|2014

El projecte multilingüe és realment un valor de la nostra escola?

Que ja portem una bona colla d'anys parlant-ne no vol dir que els projectes multilingües de les escoles estiguin consolidats. Certament **s'ha fet molt bona feina a molts centres.** El nombre de **Certificacions com a Escola Multilingüe** ho acrediten. També el **creixent nombre d'alumnes dels nostres centres que s'examinen** –i amb bons resultats- en els exàmens de la **Universitat de Cambridge.**

Però **no podem afluixar gens.** Als valors sovint destacats del multilingüisme, cal afegir-hi la pressió social per l'aprenentatge de l'anglès al qual cal donar resposta **també per raons de competitivitat i supervivència de la nostra oferta.**

Aquesta resposta ha d'emergir des dels resultats obtinguts per l'alumnat i no pas des de l'esnobisme d'algunes mesures més aparents que eficaces. En aquesta línia, les propostes que l'Escola Cristiana ha anat aportant per alimentar els projectes multilingües de les escoles estan donant bons fruits.

Ho recordem avui, a l'inici del mes de maig, coincidint amb el **període per sol·licitar auxiliars de conversa** per al proper curs –que finalitza a final d'aquest mes- i havent anunciat la realització d'una **sessió informativa sobre el tema**, que és molt necessària –

imprescindible!- **per enfocar bé el programa a cada escola** i assegurar-ne l'èxit, i que està prevista per al proper dilluns, **dia 12 de maig**.

El d'**Auxiliars de Conversa de l'Escola Cristiana és un programa amb característiques que el fan únic en el nostre entorn**, perfectible –com tota obra humana-, però que en el seu conjunt està donant uns **resultats molt satisfactoris** en termes de **motivació de l'alumnat i impuls a l'ús quotidià de la llengua oral**, que sempre és un camp especialment difícil.

A més, estem mantenint uns costos extremadament ajustats atesa la situació econòmica que tots patim.

Us animem a incorporar-vos a aquest programa o als altres que promovem en la mateixa línia. Podem esmentar en aquest sentit els **cursos intensius AICLE**, que reben sempre una **valoració excel·lent** per part dels assistents.

Just abans de Setmana Santa se'n van realitzar dos, però **n'hi ha dos més programats per al juny**.

També estem treballant per trobar **una alternativa per a la formació en llengua anglesa del conjunt del professorat** dels nostres centres.

La manca de finançament va estroncar l'oferta de formació que havíem anat promovent, però estem analitzant **noves possibilitats de formació on line** que facilitin l'**accés al professorat de tots els racons del país, amb adaptació al diferents nivells, amb mètodes contrastats i amb preus molt assequibles**. Esperem que abans d'acabar aquest curs us en puguem donar bones notícies.

Contenciosos per raons lingüístiques. Nou pronunciament del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya

En relació als contenciosos per raons lingüístiques que afecten, entre d'altres, 4 escoles del nostre col·lectiu, el passat dimecres el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) va notificar que havia dictat una interlocutòria en què desestima tots els recursos de reposició interposats (tant el de la part actora com el de la Generalitat, les titularitats de les escoles i les AMPAs) contra la interlocutòria de 30 de gener.

Ahora, el Tribunal confirma aquella interlocutòria, en què requereix els centres a impartir el 25% de les classes en castellà a determinats grups i ordena que s'executi en els propis termes.

Des de l'Escola Cristiana, més enllà de la sorpresa per la celeritat en la resposta del tribunal, i atès el moment del procés judicial, s'ha considerat oportú no fer cap declaració pública fins que no s'hagi pogut analitzar a fons el contingut de la resolució i s'hagi valorat amb les parts afectades com caldrà actuar en aquests casos en concret.

D'altra banda, la posició de fons de l'Escola Cristiana sobre el model d'escola catalana no ha variat, tal com hem fet palès i hem expressat públicament de forma reiterada. En aquest sentit, s'escau recordar la nostra participació en la plataforma Som Escola i la crida a participar en la cercavila reivindicativa del proper 14 de juny.

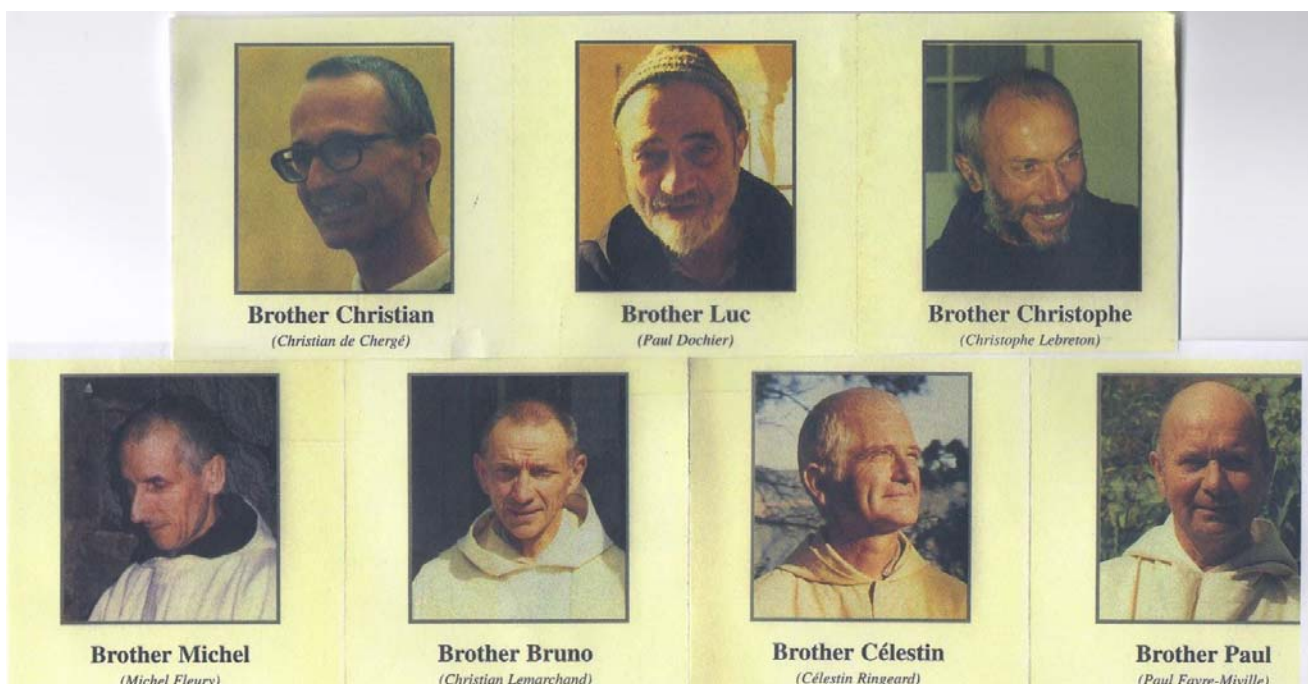
P. Ventura Puigdomènech: “L'Església d'Algèria i Tibhirine a la llum de les intuïcions de Carles de Foucauld”

L' Església d'Algèria i Tibhirine a la llum de les intuïcions de Carles de Foucauld

Perquè aquest títol o quelcom semblant? Simplement perquè he viscut en la pròpia pell les tres dimensions:

1. He sigut el successor d'en Cristian a Tibhirine;
2. On visc intensament les opcions de l'església Argelina
3. Ara em toca animar les Fraternitats Foucauldianes d'Àfrica del Nord...

Conferenciant	P. Ventura Puigdomènech Actualment conviu a Algèria amb musulmans, no gaire lluny d'on va viure i va morir el beat Carles de Foucauld
Data	20 de maig de 2014, dimarts. Aquesta data coincideix amb el 18 aniversari de la mort dels monjos de Tibhirine.
Hora	A les 7 de la tarda
Lloc	Sala Pere Casaldàliga de la Llibreria Claret (C. Roger de Llúria, 5 - 08010 Barcelona)
Organitza	L'URC i la Fundació Claret
Destinataris	Sessió oberta a tothom

La Inspectoria de Barcelona viu la seva última Festa Inspectorial en un clima de joia i fraternitat

En un ambient de **joia i fraternitat** va tenir lloc, dissabte 3 de maig, a Sarrià, la Festa Inspectorial 2014. Va ser la darrera celebració com a Inspectoria de Barcelona, ja que a partir de juny es fusionarà amb les inspeccions de Sevilla i València per conformar la nova Inspectoria de Maria Auxiliadora.

Tenint en compte aquest context, va ser una vetllada **especialment emotiva**, en la qual hi va participar la comunitat inspectorial, diferents representants de les entitats de la família salesiana i també persones molt vinculades a l'obra.

Exposició fotogràfica, CG27 i homenatge als germans

La jornada va començar amb un espai d'acollida i la visita de l'exposició "**Història viva de la presència salesiana a Andorra, Aragó (Osca), Balears (Menorca) i Catalunya**", i va seguir amb una xerrada sobre el **Capítol General 27 (CG27)**, en el qual, l'Àngel Asurmendi, Inspector de Barcelona, i Joan Codina, Director titular de Mataró, com a representants de la Inspecció de Barcelona en el recent CG27 a Roma, van transmetre els missatges claus.

La Festa Inspectorial va comptar amb la presència de **Cristóbal López**, el **nou Provincial de la Inspecció Maria Auxiliadora**, que recentment arribava de Bolívia - on era Inspector - no es va voler perdre aquesta trobada de germanor. En Cristóbal també va reflexionar sobre el CG27 i va remarcar que "*l'esperit de Don Bosco s'ha encarnat en els 5 continents amb una força increïble, tot i que a Europa, aquesta situació sona una mica estranya per la manca de vocacions. El gran augment de Salesians en països com la Índia o al continent africà i a d'altres indrets, donen mostra de l'empenta que segueix tenint la Congregació a nivell mundial*".

Arribava el moment de **retre homenatge** als germans pels seus 25 i 50 anys de professió religiosa i sacerdoci, així com també pels 80 anys de vida de varis germans.

Missatge dels missioners, eucaristia, dinar, espectacle i comiat.

La Inspecció de Barcelona sempre s'ha caracteritzat pel seu treball amb **els joves més desfavorits**, i per ser una província molt generosa en l'enviament de missioners. Ells també van voler fer-se presents en aquesta festa i van enviar el seu missatge.

La jornada va continuar amb una Eucaristia molt sentida i després amb un dinar de germanor i una sobretaula d'espectacles varis presentats per en Rafel Gasol, Vicari Inspectorial, que van fer gaudir a tothom d'una bonica vetllada. Els propis germans ens van sorprendre oferint un repertori de música en directe, poesia, acudits, balls, monòlegs, etc. En una tarda marcada per l'alegria i l'harmonia.

Era el moment també per **donar gràcies a l'Àngel Asurmendi** per la seva dedicació en l'etapa com Inspector, que emocionat, entre aplaudiments per part de tots els germans en senyal de gratitud, recollia un obsequi i agraïa a tothom la feina realitzada durant aquests anys i el suport rebut.

I la Festa Inspectorial arribava a la seva fi... i un emotiu **“És l'hora dels adéus”** posava fi a la darrera Festa Inspectorial de Barcelona.

Vegeu: <http://www.salesians.info/ca/content/la-inspectorial-de-barcelona-viu-la-seva-%C3%BAltima-festa-inspectorial-en-un-clima-de-joia-i-frat>

Exposició “Mostra del Romànic de la Noguera” al Monestir de les

De l'1 al 30 de maig de 2014 a la Sala Capitular del Monestir de les Avellanes podeu contemplar l'exposició **“Mostra del romànic de la Noguera”**. Es tracta d'una selecció de 34 fotografies d'esglésies romàniques de la comarca de la Noguera.

La finalitat de l'exposició es donar a conèixer una mostra del romànic conegut de la comarca. La Noguera, segons l'inventari de l'Arxiu Gavín, compta almenys amb 176 edificis religiosos d'estil romànic, a més de ser la comarca on hi ha el municipi (La Baronia de Rialb) que concentra més esglésies romàniques de Catalunya.

L'exposició es fa en motiu de la celebració del 5è aniversari de la inauguració de l'Arxiu Gavín al Monestir de les Avellanes. L'organitza el mateix Arxiu Gavín conjuntament amb la Unió Excursionista de Catalunya de Sants, l'Associació d'Amics del Monestir de les Avellanes amb el patrocini de l'Hostatgeria i Restaurant del Monestir de les Avellanes.

Exercicis espirituals – Estiu 2014

EE1

Dates: 21 a 27 de juliol de 2014, dl.-dg.

EXERCICIS ESPIRITUALS A MONTSERRAT

P. Lluís Planas, monjo de Montserrat

Tema: Per formar part de la comunitat joànica, primers passos

Inici: matí del dia 21 (cal arribar abans de les 12.30 h)

Final: dia 27 després de dinar

Preu: 305 € (tot inclòs)

Places limitades, atorgades per ordre d'inscripció

EE2

Dates: 11 a 17 d'agost de 2014, dl.-dg.

EXERCICIS ESPIRITUALS A MONTSERRAT

P. Josep-Miquel Bausset, monjo de Montserrat

Tema: *Dones i homes a la recerca de Déu*

Inici: matí del dia 11 (cal arribar abans de les 12.30 h)

Final: dia 17 després de dinar

Preu: 305 € (tot inclòs)

Places limitades, atorgades per ordre d'inscripció

Forma d'inscripció:

1. Sol·licitar plaça a l'URC
 - a. per correu electrònic (urc.info@gmail.com),
 - b. per telèfon (93 302 43 67) o directament a la seu de la plaça Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) en horari d'atenció al públic: dilluns i dimecres, de 16,30 a 19 h., i divendres, de 10 a 13 h., a partir del 24 de febrer.
2. Incloure-hi les dades següents: nom i cognoms, institut/congregació, adreça postal, correu electrònic i telèfon de contacte. Una vegada rebuda la confirmació de la plaça, cal efectuar el pagament. La plaça es considera coberta en el moment d'haver efectuat el pagament, prèvia sol·licitud de plaça.
3. Pagament: ingrés o transferència bancària al número de compte de "la Caixa"
ES 37 2100 3040 0622 0034 0826

Indiqueu el nom i el cognom de la persona que s'hi inscriu i al costat les lletres EE1 (Montserrat, 21-27 juliol) o EE2 (Montserrat, 11-17 agost).

Organitza: Monestir de Montserrat. Amb el suport de l'URC, que coordina les inscripcions.

TV3 Signes dels Temps: «Centre d'acollida El Xiprer»

La Generalitat de Catalunya ha atorgat la Creu de Sant Jordi a Mercè Riera, fundadora del centre d'acollida El Xiprer de Granollers. Aquest projecte solidari va néixer l'any 1997 en una comunitat cristiana i promou els valors humans i socials entre les persones necessitades. "Signes dels temps" entrevista Mercè Riera, promotora social i fundadora d'El Xiprer.

Altres temes:

- 50 anys de la mort de Guillem Rovirosa, fundador de la Germanor Obrera d'Acció Catòlica (GOAC). Conversa amb Fermín Rodrigo i Emili Fernando, militants de la GOAC.
- "Patrimoni": Església de Sant Bartomeu de Roda de Berà.

Data: 11 de maig de 2014

Horari d'emissió: TV3, diumenge, a les 10,00

www.tv3.cat/signesdelstemp

www.facebook.com/signesdelstemp

Agenda

MAIG 2014		
12	dl	CEVRE – Formació inicial T3
13	dm	SIRBIR
14	dc	Vocalia de Pastoral Juvenil i Vocacional: reunió a la Salle Comtal
19	dl	CEVRE – Formació inicial T3
20	dm	URC – Junta directiva
26	dl	CEVRE - Formació inicial T3
29	dj	Delegats Episcopals de Vida Consagrada Vocalia de Pastoral Juvenil i Vocacional: reunió a l'URC

Secretaria de l'URC

Indicacions provisionals del seu funcionament fins a nou avís

Lluís Serra, marista, secretari general de l'URC i director del CEVRE

Correu electrònic: sec.general@urc.cat | sec.urb@confer.es

Mercedes Aldaz, salesiana

Horari d'atenció al públic:

dilluns i dimecres, de 16,30 a 19 h., i divendres, de 10 a 13 h.

Telèfon: 933 024 367

Correu electrònic: urc.info@gmail.com

Inscripcions a la Jornada de Formació Permanent

Contacta amb nosaltres

Lluís Serra	Secretari general de l'URC i director del CEVRE	sec.general@urc.cat
Noemí Pujol	Secretaria de l'URC i del CEVRE	info@urc.cat
	Informatiu <i>Horeb</i>	horeb@urc.cat
Web	Unió de Religiosos de Catalunya	www.urb.cat
Facebook	Unió de Religiosos de Catalunya	www.facebook.com
Twitter	URC Unió Religiosos	@URC_Catalunya

UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a (08010 Barcelona) Tel. 93 302 43 67 · Fax 93 412 38 82

Secretari general: sec.general@urc.cat / Secretaria: info@urc.cat / Informatiu: horeb@urc.cat

<http://www.urb.cat>